

NAŠ DOM

„Vrli Slovenci: Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike.“ A. M. Slomšek.

Izhaja vsak drugi četrtek. Naročniki „Slov. Gospodarja“ ga dobivajo zastonj. Posebej naročen velja s poštnino vred **eno krono** za celo leto. Posamezne številke veljajo 4 h. — Naročnina se pošilja na upravništvo „Našega Doma“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Za oznanila se plačuje od navadne vrstice (petit), če se enkrat natisne, po 15 h, dvakrat 25 h, trikrat 35 h.

Okoli po svetu.

Volitve za državni zbor v peti skupini so razpisane za dan 29. maja. Zaupni shod zaradi kandidatov se vrši dne 10. maja v Celju in bomo potem v prihodnjem listu povedali svoje stališče. Za kandidate so oglašeni gg. dr. Korošec, Pukl in dr. Povalej.

Slovenska ljudska stranka na Kranjskem zopet pridno zboruje. Predzadnje nedeljo je naredila osem shodov po deželi, v katerih so govorniki obsojali obstrukcijo liberalne stranke v deželinem zboru, s katero so preprečili spremembo volilnega reda, ki je dala vsaj nekoliko novih pravic kmečkemu in delavskemu ljudstvu. Zadnje nedeljo pa je bil velik shod v Ljubljani, na katerem je govoril vodja stranke dr. Šusteršič.

V državnem zboru delajo Poljaki novi volilni pravici velike zapreke, in politični preroki pravijo, da se bo vsled tega moral Ganč umakniti z ministrskega sedeža. Nemara se bo to že zgodilo, ko dobe naši naročniki list v roke.

Na Ogrskem se vršijo nove volitve za državni zbor, katere vodi Košutovo ministarstvo.

Neki budimpeštanski list objavlja jako prijazna poročila o raznih poslaniških kandidatih, ki jih je postavila Košutova stranka

za poslaniške kandidate. O nekem kandidatu pišejo: Našega prejšnjega poslanca, ki ni plačal svojih računov, že eno leto nismo videli. Zdaj so ga nam zopet postavili za kandidata. O nekem bivšem kandidatu, ki zdaj ne kandidira, pa pišejo, da ni poravnal niti stroškov za prejšnje volitve. Neko drugo poročilo pa slove: Poslali so nam kot kandidata nekega gospoda, ki je bil vsled poverjenja že v preiskovalnem zaporu in ki je bil že zaprt. Sličnih opisov pa prihajajo še več.

Ruski profesor Pašenov, ki dobro pozna razmere na Skrajnem Vztoku, je poslal načelniku generalnega štaba spomenico, v kateri pravi, da je druga vojna z Japonsko neizogibna. Pašenov je prvo rusko-japonsko vojno napovedal že leta 1897, kakor tudi to, da bo Rusija poražena. Druga vojna z Japonsko, meni profesor, da izbruhne gotovo v šestih letih. Japonska ne bo čakala, da zbere Rusija nove sile, to tem bolj, ker sta japonska armada in mornarica pripravljena in zagotovljena je tudi pomoč Anglije. Japonska hoče na vsak način zasesti ruske obmorske pokrajine ob Tihem Oceanu, vstevši Kamčatko. Pašenov svetuje, naj Rusija pusti najmanjše dve tretjini mandžurske armade na Skrajnem Vztoku, in to v vojnem stanu. Ruske pozicije je treba

čimdalje bolj utrditi in neobhodno je potrebna nova močna flota s sediščem v Vladivostoku. Novih ladij se ne sme graditi v ruskih ladijedelnih, marveč v najboljših ladijedelnih inozemskih.

Navodila za volitev v državni zbor.

Dne 29. maja bode dopolnila volitev v peti skupini za pokojnim Žičkarjem. Volili bodo naslednji okraji: celjski, ptujski, šentlenartski, šoštanjski, slovenjegraški, konjiški, gornjegraški, vranski, laški, sevniški, breški, kozjanski, šmarski, rogaški, ormoški, ljutomerski, gornjeradgonski. Volilo se ne bode več po volilnih možeh, ampak vsak volilec odda svoj glas neposredno za kandidata. Volilo se bode v vsaki občini, ki šteje po zadnjem ljudskem štetju najmanj 400 prebivalcev. Občine, ki imajo manj prebivalcev, se združijo z bližnjimi občinami. Voliti bo smel vsakdo, kateremu pristojna volilna pravica in je bil vpisan pri občini v volilni imenik. Volilni imenik sme pregledati vsak volilec, in če je sam ali drug volilec izpuščen, sme zahtevati, da se vpiše v imenik. Toda za take zahteve je določen poseben čas, izven tega časa se ne morejo vršiti nobene izpremembe. Vsakdo naj po-

Ozdravljen hlapec.

Takega smeha pa še ni bilo v gostilni pri Štefanu, kot zadnje nedeljo, ko so zdravili Blažkovega Jernača, ki se je zastrupil.

Jernač je bil eden izmed onih, ki se dobrega prigrizka nikdar ne branijo. Posebno piko pa je imel na svinjsko gnjat in klobase. Če je kaj takega dobil med zobe, takrat se ni mogel dovolj načuditi, zakaj pravijo temu svetu solzna dolina. A to je bilo več kot merodno za Jernača, da so na kmetih taki dnevi silno redko sejani po pratiki, ob katerih gospodinja kaj mesenega pokažejo na mizo. O ko bi bil Jernač pratiko delal, vse drugače bi bilo na svetu. Pustni torek bi bil postavil za vsakim ponedeljkom in tam, kjer se v pratki tako grdo gledajo „pasji dnevi“, bi bil Jernač naslikal po tri debele pujske, v znamenje, da se mora med tem časom saj trikrat klati pri vsaki hiši. Saj zanj ni bilo lepše muzike, kot takrat, ko so cvilile svinje po vasi pod mesarskimi noži. Ob teh glasovih bi bil Jernač zaplesal tudi najbolj urno polko.

Po končanih kolinah, kot je Jernač dobro vedel, so sicer prazni svinjaki a polni dim-

niki in petdeset korakov na daleč ga je že ščegetalo v nos, če so se kje sušile klobase. Ponoči se je šel sempatje včasih prepričati, če so klobase dobro obošene in če ni nevrno, da bi ne popadale na tla. No in zato težavno službo se je po svoji vesti primerno odškodoval s par klobasami. Nekaj časa je šlo to neopazeno naprej, slednjič pa se je tudi to zvedelo in Jernač je od slej zaman skušal priti še do kakega prigrizka.

Zadnje nedeljo je bilo pri fari žegnanje. Tovariši so spravili Jernača seboj k Štefanu na liter vina, če tudi so vedeli, da nima seboj beliča. Bil je zabaven človek in pri pijači ni rad miroval z jezikom. Tudi to nedeljo je vzbujal s svojimi šalami veliko smeha.

Čez nekaj časa pa začuti njegov nos, da se zunaj kuhajo klobase. In vse njegove misli so se zdaj sukale samo okoli tega, kako priti do njih. V žepu grozna suša, zastonj se ne dobi tukaj nič, torej kako? Nekaj časa premišljuje, slednjič se izmuza iz sobe, da bi si nekoliko ogledal ves položaj.

Sel je po hodniku dalje naravnost „za nosom“, to se pravi natančno v oni smeri,

odkoder je prihajal prijeten duh. In gle, sreče! Zunaj na kuhinjskem oknu na krožniku ste se kadili dve ravnokuhani klobasi.

Jernaču so zrasle oči za polovico, nekaj ga je čudno požgackalo po grlu, sline so se mu začele nabirati v ustih, da jih je komaj sproti požiral. Skrbno se ozre okrog sebe. Nibče ga ne opazuje, vsak ima dovolj opravka z gosti. Treba je bilo samo stegniti roko in ena klobasa je bila v žepu, druga že na pol v ustih.

Urno je stopil na vrt za hišo in v naglici povzil ugrabljeni plen. Zdaj pa le hitro spet v sobo med tovariše, da ga ne pogreše.

Pri mizi je nato dobro zalil z izvrstno kapljico in se parkrat prav sladko obliznil. Vsem se je sicer zdelo to nekam sumljivo, a rekel ni nobeden besedice o tem.

Ko je šel čez nekaj časa gostilničar iz sobe, je bilo pa v kuhinji že vse navskriž. Gospodinja je letala sem in tje, odpirala omare in predale, predevala krožnike in lonce, a klobas, ki jih je dala hladit na okno, ni bilo nikjer. Začela se je jeziti in ropotati nad dekle, a gospodar ji je ukazal naj bo mirna, ker bo že sam vso stvar preiskal in uredil.

izve v svoji občini, ali je že potekel čas za spreminjanje volilnega imenika!

Vsak volilec, ki je zapisan na imeniku volilcev, ima dobiti od okrajnega glavarstva izkaznico (legitimacijo) in glasovnico. Če kdo izkaznice ni dobil isti dan, kakor drugi volilci, mora iti k občinskemu predstojniku in če je tu ni, pa k okrajnemu glavarstvu, da jo tam dobi.

Kaj ima volilec na dan volitve storiti? Volilec naj na dan volitve vzame izkaznico seboj, naj napiše na glasovnico krstno in družinsko ime, poklic in bivališče kandidata ter naj gre, kolikor mogoče, ob uri, ko se volitve začnejo. Veljavne so glasovnice, ki so uradno kolekovane.

Ali se sme na glasovnico razun imena, opravila in bivališča kandidata še kaj drugega napisati? Ne, in če je glasovnica neveljavna. Ne smejo torej na njej biti nikakošne opombe.

Kako je sestavljena volilna komisija? Volilna komisija sestoji na vsakem volišču iz občinskega predstojnika ali od njega postavljenega namestnika in treh od dotičnega občinskega zastopa izmed volilcev voljenih članov, dalje iz treh od volilnega komisarja izmed volilcev imenovanih članov.

Kdo imenuje volilnega komisarja? Volilnega komisarja odpošilja c. kr. okrajno glavarstvo. Ako je premalo uradnih komisarjev, tedaj okrajno glavarstvo lahko tudi določi kako drugo osebo k temu.

Kake dolžnosti ima volilni komisar? Volilni komisar mora paziti na mir in red pri volitvah in na zakonito ravnanje. V volitev samo se sme le tedaj vtikati, če volilna komisija prestopa svoj delokrog.

Kako nalogo ima predsednik volilne komisije? Predsednik volilne komisije mora zbranim volilcem razložiti, kdo ima volilno pravico, kako se postopa pri glasovanju in štetju, ter jih pozvati, da glasujejo brez sebičnih postranskih namenov, po svojem prostem prepričanju, kakor mislijo

Nato gre v sobo med pivec in grozno prestrašen pravi:

„Zunaj na okno sem dal hladit dve klobasi, ki ste zginaile brez sledu. Ali kdo kaj ve o njih?“

Vsi so molčali.

„Za božjo voljo, prosim vas, provejte, ali jih je morda kdo izmed vas snedel? Med meso je bila namešana mišnica, ker sem mislil zastropiti podgane.“

„Kristus!“ vzkliknil je Jernač ves blede, „po zdravnika, po zdravnika!“

„Ali si jih morda ti snedel, Jernač?“

„Da jaz; ah pomagajte, pomagajte!“

„Ali obe?“

„Ah obe, kaj bo, kaj bo!“

„Nesrečni človek, kaj si storil! Vendar upajmo, da še ni preprozno, morda te še rešimo, toda hitro, hitro! Brž v klet po repnice in zelnice“, ukazal je gostilničar in kot bi trenil, sta bila dva lonca polna te pijače na mizi.

„Zdaj pa pij hitro, kolikor sploh moreš spraviti vase, edino to te bo rešilo, drugače je smrt gotova.“

Jernač je pograbil lonec zelnice in hlastno začel piti. Toda komaj je dvakrat dobro požrl, je spačil obraz in dejal:

„Naj bo kar hoče, tega pa ne bom pil.“

„Tedaj pa repnico, drugega zdravila ni za te.“

„Tudi repnice ne bom pil.“

po svoji vesti, da bo najboljšo za občni blagor.

Kako se glasuje? Vsak volilec stopi pred volilno komisijo in odda svojo izkaznico predsedniku. Ta prebere glasno ime volilca in vzame glasovnico, katero odda volilec vkup zvito, tako da nikdo ne more imena čitati. Predsednik potem dene glasovnico neodvito v volilno posodo.

Ali se lahko tudi voli, če kdo izkaznice ni dobil ali če jo je izgubil? Volilec lahko gre tudi volit, če izkaznice ni dobil ali če jo je izgubil. Pa skrbeti mora za to, da ga volilna komisija prizna odločno kot volilca N. N. V volilni komisiji mora torej nekdo biti, ki ga pozna ali pa mora seboj pripeljati priče, ki so volilni komisiji znane. Voliti pa tudi sme v tem slučaju le tisti, čegar ime je napisano v volilnem imeniku.

Kaj se stori, če je kdo glasovnico izgubil? Če je kdo izgubil glasovnico, ali če je postala neuporabna, tedaj se lahko zahteva od občinskega predstojnika in na dan volitve od volilnega komisarja nova glasovnica.

Kedaj se začne in kedaj neha glasovanje? Volitev se mora začeti ob določeni uri, ki je zapisana na izkaznici, neglede na število navzočih volilcev in glasovanje se mora ob določenem času od volilnega komisarja zaključiti. Ne smejo pa se izključiti od glasovanja volilci, ki pridejo na volišče še pred pretekom določenega časa. Kdor pride pozneje, ne sme več glasovati.

Kaj se stori z izkaznico po volitvi? Po glavni volitvi se izkaznica (legitimacija) ne sme proč vreči, ampak mora se obdržati, ker je mogoče, da pride do ožje volitve, pri kateri potrebuje zopet vsak volilec svojo izkaznico.

Katere glasovnice veljajo pri ožji volitvi? Za ožjo volitev se izdajo posebne glasovnice. Navadno se te vročijo

„Kaj pa misliš? Edino to dvoje more pregnati iz tebe strupeno meso in te ohraniti živega.“

„Tovariši, pomagajte, če se sam neče ohraniti pri življenju, ga moramo mi, primite ga in prisilimo ga, da bo pil zdravila.“

Nekaj fantov je s čvrstimi rokami pograbilo Jernača in ga položilo znak na klop, dva sta mu odprla usta, gostilničar je pograbil lonec repnice in vlival v odprta usta, Jernač pa je hočeš nočeš požiral in požiral, dokler je bilo kaj v loncu.

„Zdaj pa le hitro domov v posteljo, da se dobro spotiš. Pa hitro stopi, da se malo pretreseš, ker šele potem bo prišlo zdravilo do popolnega učinka. — Toda saj sam bi še težko prišel, čakaj, te bomo peljali.“

Hitro je bil pred gostilno napravljen voz, postlan s slamo, gostilničarjev hlapec je zapregel, Jernača so vrgli na trebuh gori in šlo je po kamniti cesti kot veter.

Ko je gostilničar povedal, da klobase niso bile strupene, temveč da je hotel na ta način samo kaznovati sladkosnednega Jernača in ga odvaditi, da ne bi segal po tuji lastnini, smeha ni bilo ne konca ne kraja. Vsi so privoščili Jernaču tako zdravilno pijačo.

Drugo jutro je vstal Jernač zdrav in čvrst in silno hvaležen je bil gostilničarju, da ga je ohranil pri življenju. Klobas pa ni od tedaj nikoli več kradel.

volilcem že ob jednom z izkaznico in glasovnico za glavno volitev.

Kaj je važno za ožjo volitev? Pri ožji volitvi sme se na glasovnico napisati le ime enega izmed istih dveh kandidatov, ki sta pri glavni volitvi dobila po največje število glasov. Glasovnice z drugim imenom so neveljavne.

Ali se lahko glasovnica in izkaznica izročita komu drugemu, da ta za koga gre voliti? Ne, vsak mora voliti vedno osebno. Kdor pošlje koga drugega k volitvi, dasiravno ve, da sme le sama osebno voliti, se ravno tako, kakor tisti, ki gre za njega voliti, kaznuje z zapornom.

Spomini z romanja v Rim.

Piše kmet iz mariborske okolice.

(Dalje.)

Od cerkve sv. Pavla smo se peljali v cerkev sv. Petra, kjer je bil križan na hribu Janiklu. Cerkev je lepa, pa priprosta. V desetih kapelah je mnogo slik in kipov. V dvoru med cerkvijo in frančiškanskim samostanom stoji lep okrogel tempelj, obdan z marmonatimi stopnicami in stebri. Razdeljen je v dve kapeli; v zgornji stoji na zalem altarju lep kip sv. Petra in v spodnji se vidi na sredini mesto, kjer je bil sv. Peter križan na povelje kruteža Nero, ki je sam kmalo potem umrl. Cesar Nero, ki je toliko grozovitosti storil, dal neštevilno ubogih kristjanov mučiti na najstrašnejše načine, dal zažgati mesto Rim na rovaž kristjanom, je moral bežati pred uporniki, ter se je sam usmrtil, ko je uvidel, da jim ne zbeži. Sv. Peter je v Rimu kot škof in papež bil zelo delaven. Stanoval je v hiši sv. Pudenta starešina, ter učil, kratil, božjo službo opravljal, vernike zbiral po katakombah in povsod v mestu, škofo posvečeval ter jih pošiljal v razne kraje sveta.

Vjet je bil dvakrat; prvič v Jeruzalemu, kjer ga je angelj iz ječe otel, drugokrat v Rimu, kjer je bil zaprt v mamertinski ječi.

Na čudežen način so se ohranile verige, v katere je bil vklepan tukaj in poprej v Jeruzalemu.

One v Jeruzalemu je podelil tamošnji škof leta 439. cesarici Evdoksiji, katera jih je poslala v Rim. Ko se je sv. papež Sikst III. doteknil s temi rimskih, so se oboje zvezale, kakor bi jih skoval kovač. Za spomin sem si kupil malo, po njih posneto verižico za žepno uro.

Tudi takaj je mnogo raznih znamenitosti, slik iz čudežnih dogodb itd. Pa čas nas je priganjal dalje po našem vzporedju. Mikalo me je, si pogledati Vatikan, namareč vrte, muzeje itd. Brž ko se pripeljemo blizu trga sv. Petra, grema s tovarišem k švicarski gardi, da nama dovoli vstop.

Knjiga kažipot, katero sem si kar drugi dan v Rimu za 7 frankov kupil, mi je dobro služila. V knjigi je vsak važnejši spominček popisan in po muzejih vse po številkah zaznamovano in označeno, kje je vhod, koliko se plača vstopnine itd.

Romarji smo imeli po celem Vatikanu povsod prosti vhod in le vodnikom, portirjem in raznim strežajem je treba dati napitek.

V Vatikanu je shramba vse umetnosti, premnogo krasnih umetnih slik, umotvorov, knjig, rokopisov, kipov in različnih darov od cesarjev, kraljev in od vseh stanov.

Tukaj je prava zakladnica krščanske umetnosti. Tukaj se slikarji izobražujejo in mnoge sem videl slike posnemati; pa dobro posneti se malo kateremu posreči.

Kako umetne so tukaj različne podobe od znanih starih slikarjev, ki predstavljajo podobo Marije, razne svetnike in čudežne dogodke, to se niti popisati ne da. Tukaj bi se človek cel teden ne naveličal gledati. V nekatere podobe, katerih zgodovina mi je bila znana, sem se celo zamislil in moj tovariš me je vedno dregal, da dalje pridema. Težko sem se ločil iz teh krasnih prosterov. Krenema jo v papežev vrt. Dne 7. marca bilo je vse v listju kakor pri nas v maju. Ker so tukaj razne južne, vedno zelene rastline in drevesa, se mi je zdelo kakor bi res bil na drugem koncu sveta.

Vrt je razdeljen v gozd, po kateremu je mnogo starih, iz belega marmorja izklesanih krasnih kipov raznih vrst, pa večino vsakemu manjka roka, noga, prst ali celo glava. V vrtu je tudi po lurski jami posneta lurska jama in podoba D. M. č. sp., potok, razni vodovodi, jako izboren majhen vinograd, edino razvedrilo sv. očeta. Romarji so si jemali in kupovali reznike trt in jemali cvetlice v spomin.

Čudno lepi so vrtni za zelenjad in krasni parki, v katerih sem videl precej ptic, za katere je menda tukaj edino varno zavetje. Kajti po Laškem je grda navada, da ptice lovijo kolikor le morejo. Na trgih sem večkrat videl celo majhne, mrtve, oskubljene ptice menda tudi — lastavice — na prodaj. Čutil sem se, da vlada ne prepove moriti in loviti take koristne ptice.

Čas naju je silil iz tega milega kraja oditi ter se pripraviti za drugi dan 8. marca na sv. obhajilo v cerkvi sv. Petra in potem sprejema pri sv. Očetu.

(Dalje prih.)

Domače novice.

Naše misli. Sedaj bodo zopet volitve. Mnogi čitatelji so brezdvomno pričakovali, da bomo že danes pisali o kandidatih. Toda dogovorilo se je, da do 10. maja, ko se bo vršil zaupni shod v Celju, ničesar ne objavimo v listih. Ampak kadar pride čas volilne agitacije, takrat upamo, da bodo naši mladeniči stali zopet v ospredju najdelavnejših agitatorjev. „Novi Slovenski Štajerci“ je na naše misli odgovoril, da ni proti nam ustanovljen, ampak da se bo z nami boril proti skupnemu sovražniku. Vrlo dobro, nas veseli! Nemškutarski trgovci bodo imeli prihodaje dni v Ptujju posvetovanje, da postavijo svojega kandidata za peto kurijo. Kandidat mora biti pristaš nemškutarskih trgovcev in krčmarjev in le na videz se sme laskati kmetom in delavcem, da drži z njimi. Radovedni smo, kje bodo našli tako podlega hinaveca! Večina šnopsarij v Ptujju, Celju in Mariboru ima izmed časnikov samo „Štajerca“ na razpolago. In vendar se nekdo jezi, če mu rečemo, da je šnopsarski list. Resnica oči kolje, so pravili nekdanji Slovenci, ko še med njimi ni bilo nemškutarjev. Svoje prijatelje na Koroškem prosimo, da nam vkljub vsem napadom, ki so se v zadnjem času javno in prikrito izvrševali proti nam, ostanejo zvesti v dopisovanju in razširjanju lista. Kdor pozna razmere pri našem listu, ve, da ne iščemo gmotnih dobičkov, ampak da leto za letom žrtvujemo velike svote za probujo in pouk ljudstva slovenskega. Naši

nameni, tudi za Koroško, so čisti in plemeniti, za to pa tudi za bodočnost skupno na delo!

Potovalna knjižica za slovensko-nemško mejo! Po zaslugi Slov. kršč. socialne zveze, katera se v zadnjem času živo zanima tudi za obmejne Slovence, zbirati so se pričele knjige ter razni denarni prispevki od vrlih rodoljubov za obmejno knjižico. V zadnjem mesecu dne 13. aprila je poslala po svojem delavcem pooblaščenca č. g. Jožefu Kraujcu, kapelanu pri Sv. Petru niže Maribora, tja gor k Spodnji Sv. Kungoti 85 možno vezanih knjig. Te prekornostne knjige za našo mejo so različne vsebine: gospodarske, nabožne, krajepisne, naravoslovne in tudi zabavne itd. Knjige se dobivajo pri domačem fantu Francu Grandošek, ki jih je v tem mesecu že črez 50 razposodil. Opozarjamo naše ljudstvo tega okraja, da si knjige pri njem izposojujejo, jih preberejo in zopet nepoškodovane vrnejo. Na to lahko zopet dobijo druge. Zvezi pa kličemo: Le tako naprej! Naj kali, raste in se razcvita ta potovalna knjižnica, kateri bi bilo želeti, da jo dobijo sčasoma vse obmejne fare. Le tako bomo pričeli reševati, kar se še rešiti da!

Grozdje o Veliki noči so videli v slovečem vinogradu na Prihovi v takozvanih Jamnah pri Konjicah. Pač redka prikazen!

Vaje pijonirjev na Dravi pri Ptujju bo imel tam nastavljeni pijonirski bataljon št. 15 od aprila do srede septembra. Splavarje opozarjamo, naj pazijo, kedar so vaje, ker tedaj pot po Dravi ni prosta.

Toča je na velikonočno nedeljo in Belo nedeljo po Spodaje Štajerskem naredila precej škode na sadnem drevju in trtah. S strahom gleda kmet, kaj še le bo, ker letos toča klesti tako zgodaj in pogosto.

Tretji slovenski katoliški shod in obmejni Slovenci. Mi slovenski Štajerci ob meji smo z velikim veseljem sprejeli vest, da se bo vršil letos koncem avgusta v beli Ljubljani katoliški shod. Kajti mi obmejni Slovenci najbolj jasno izpoznavamo, da nam je treba k uspešni brambi naše meje poleg narodne pred vsem žive katoliške zavesti. Tisti „narodnjaki“, ki se hvalisajo s svojo „absolutno narodnostjo“, a se zraven tega boje katoliškega imena kot hudč križa, so navadno brez izjeme slabi branitelji domovine in pravic slovenskega naroda. Brezverski slovenski liberalizem je najboljša ter najjaka zaslomba danes tako razevetajoči se nemškutariji na Štajerskem. Zatorej naprej prava katoliška in ž njo vred narodna zavest na Štajerskem; le edino združena krščanska in slovenska ideja ima med priprostim ljudstvom življenje, dočim publi liberalizem kruli s praznim želodcem — brez ljudstva! Hvala vam, neustrašeni možje, ki hočete oživiti idejo o tretjem katoliškem shodu! Živilo katoliško-slovensko ljudstvo in naša ideja!

Železniška zveza Ljutomer—Ormož. Od južnoželezniške postaje Ormož nameravajo interesentje zgraditi novo železnico v Ljutomer. Dotični načrt je že izdelan. Stroški so proračunjeni na 700.000 K. Nameravana postajališča so: Pavlovec, Žirovinci, Ljutomer, Središče in Ivanjkovci. Sredi maja t. l. bo komisionalno ogledo-

vanje nameravane proge. Za ta projekt je zlasti zaslužen načelnik ljutomerskega okr. zastopstva gosp. veleposestnik Kukovec. — Tehnični operat in proračun za to novo zvezo je napravil gosp. inženier Legros. — Če se načrt vresniči, bo to velike koristi za Ljutomer in njegovo vinorodno okolico.

Obšinske volitve v Celju se vrše letos 10., 11. in 12. maja. Kakor so že večkrat pokazali, ne trpe mestni očetje v svoji sredi nobene opozicije, ne nemške, ne slovenske. Ko so poskušali pri zadnjih volitvah nezadovoljni prodreti s svojimi kandidati, so nemški prvaki pritiskali s takim terorizmom, da je na dan volitve vsa nemška opozicija izginila kakor kafra. Svoje kilmovce za občinski svet je imenoval 1. maja dr. pl. Jabornegg.

Sv. Knjižnica na Pohorju. Vkljub slabemu vremenu na belo nedeljo je deklška zveza imela velevažni shod v društveni sobi. Govor so imeli č. g. župnik o abstinentski zvezi ter o namenu vzdržnosti. In kaj še več? Kupila je Zveza nov harmonij, ki stane, kakor je slišati, nad sto kron. Namen ima, da bi se mladina razveseljevala in pončevala s poštenimi pesmicami, kar se je že ta dan zgodilo v čast Mariji kraljici majniški. Ta veseli mesec majnik hočemo svojo kraljico tudi z lepimi pesmicami proslavljati. Zvezinemu dobrotniku in sotrudniku pa stoterna zahvala! — Tajnica Marija Okrožnik.

Sv. Peter niže Maribora. „Nesreča nikoli ne miruje!“ Resničnost tega pregovora zdaj bridko skuša mladenič Franc Cafuta, hlapec pri Jauzeu Bračku v Nebovi. Kakor po navadi so tudi letos streljali o Veliki noči z možnarji. Na velikonočno nedeljo zjutraj med rano službo božjo je on nabijal možnarje. Da bolj poka, nabijajo jih z železnimi klini. Ne da bi na smodnik kaj papirja djal, ga tlači, ker pa železo ob železo da iskre, se smodnik vneme in ubogemu Francetu razmesari palec in kazalec na levi roki. V bolnišnici so mu seveda oba prsta odrezali in zdaj se sliši, da mu nameravajo tudi roko odrezati.

Bratskemu narodu slovenskemu, častivcem sv. Cirila in Metoda. S posvečenega Velehrada, zibelke svete vere in krščanske omike vsega Slovanstva se bodo razposlale velepomembne majhne podobe sv. Cirila in Metoda, naših slovanskih blagovestnikov s slovenskim besedilom. Dohodek bo namenjen vzvišenemu smotru, za obisk groba sv. Metoda, velikega slovanskega apostola. Obračamo danes svoj glas k bratom Slovincem, gorečim častivcem sv. Cirila in Metoda, da bi te male podobe kar najbolj med seboj razširili. Za 6 K, ki se naj pošljejo naprej, bomo poslali 100 izvodov, za 25 K pa 500 izvodov. Velike slike brez okvirja se dobe za 5 K, a v krasnem, umetnem okvirju 20 K. Naročila se naj pošiljajo na naslov „Ruch Cyrillo-Methodejsky“ na Velehrade (Moravia). Katoliške slovenske časopise prosimo, da to ponatisnejo.

Orehova vas. Pri nas imamo pri vsakih občinskih volitvah hud boj, ker bi si radi Štajercijanci in z njimi zvezani nezadovoljneži pridobili večino v občinskem zastopu. Tudi nekaterim naš vrli in zaslužni župan g. Pišek ne ugaja. Ne vemo, kaj imajo ti ljudje proti njemu. Oa je vendar vzor pravega slovenskega župana, ki skrbi za blagor podrejene mu občine. No tudi pri teh občinskih volitvah, ki so bile dne 26. m. m. je spodletelo nasprotnikom, čeravno so vse

sile napeli. Vsled malomarnosti nekaterih volilcev se jim je posrečilo dobiti II. razred v roke. Upamo, da bo pri prihodnjih volitvah drugače.

Okoslavci pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Ker je pri zadnji občinski volitvi zmagala narodna stranka, posilinemški nestrpneži kar besnijo same jeze. Bodi mi toraj dovoljeno, da cenjene čitatelje „Našega Doma“ malo seznanim z njimi. Začeti moramo se-seveda z Bračkotovim generalom, kateri pa ima v svojo največjo žalost slovensko ime: Klobasa. Ta je napovedal svojim pristašem, če zmagajo, da bodo pili kar celi polovnjak „amerikanca“. Toda, račun so delali brez krčmarja, oziroma narodnih volilcev in sedaj toči bivši „gemeinderat“ nad izgubo svojega dostojanstva grenke solze, s katerimi misli napolniti prazen vinski sod, kateri je stekel za brezvspešno volilno agitacijo. Bivši župan Kurbus pa kar noče verjeti, da se mu je podrl županski stolec. Koliko dobrega bi še on rad storil za „očko Bračka“, pa ti preklicani „slovenski judleki“ ga niso hoteli več voliti. Sedaj se hoče maščevati. Slovencev ne bode več jemal na delo, temveč le same pristne Nemce in le samo Nemcem bo hodil orat. Če pa bo ga kateri Slovenec vendar le hotel imeti za orača, tistemu pa bode računil še enkrat toliko kakor poprej, da nadomesti to, kar je poprej zaslužil z županovanjem. Sicer pa je mislil izvolitev župana zavlačevati, dokler le mogoče, ker mu je jako žal za šaržo.

— Njegov brat Jakob tudi joče krokodilove solze nad usodo nemškutarske slave. Svoječasno je prepustil prostor za spravišče gasilnega orodja, sedaj pa zahteva, da se mora vse podreti. Iz tega namena so odstopili od požarne brambe tudi vsi „Nemci“ namreč, oba Kurbusa, Fortarov Tomažek, Petričev Salamunek, Mirek itd. Požarna bramba pa hvala Bogu od njihovega izstopa nima nobene škode. Maščevati se baje hoče tudi Štriklov Recak, ki je na dan volitve agitiral s svojim žganjem, na ta način, da ga bode odsej prodajal le samo Nemcem; Lukovnjak pa bode dal v svoji rudi sekati le samo nemško mlinsko kamenje. — Vse se toraj maščuje in ni čuda, da je tudi mene doletelo maščevanje. Ko sem šel v medeljo po volitvi od Sv. Jurija, je slučaj nanesel, da srečam enega tistih novopečenih Nemcev, katere bi vse skupaj štic po nemško kupil, ne da bi kateri vedel za to. Bil je to bivši krojaški učencec Fortarov Tomažek. Dasi ravno je poprej potrto hodil, začel je junaško stopati, ko je mene zagledal, popraska se tam, kjer imajo drugi brke ter zmagoslavno reče: „Gutmögen“, misleč, sedaj pa sem mu pokazal, da sem res Nемец. Jaz pa sem sam pri sebi rekel: Če ravno se maščujete nad Slovenci ter se vsiljujete med Nemce, kakor sraka nekdanj med pave, resnica pa vendar je in ostane, da vas je rodila slovenska mati, slovenske so bile prve besede vaše, slovenski govorite sedaj, ker nemški ne razumete, slovenska zemlja vas redi in v slovenski zemlji bodo počivale vaše nemške kosti, narod slovenski pa bode proklinjal vaš spomin.

Koroške novice.

Koroške misli. Celovškemu listverju se je že tudi začela gabit nestrpnost nemških nacionalcev in pri občinskih volitvah jih je nekaj pogoltnil. Zmagala je z nekaterimi kandidati nemška gospodarska stranka. Toda bati se je, da bo tudi ona zašla na

pota nestrpnosti. Slovenske koroške občine ne spijo spanja pravičnega, vsaj vse ne. Okoli petdeset občin je poslalo državnemu poslancu Ploju zahteve, da se volilni okraji za koroške Slovence pravično razdelijo. Na noge tudi druge slovenske občine. Ker je naš dr. Breje dober odvetnik, zajedno pa tudi dober Slovenec, dela Nemcem velikanske brige. Ne mine teden, da bi ga po časnikih ne napadali. Toda dr. Breje jih prisili, da popravijo svoje laži, in tako morajo po vsakem napadu zopet poskusiti nov napad. Koroška postaja zelena, vigred je došla k nam, koroški Slovenci pa se vzbujajo, zora vstajenja nam je zasnila.

Baron Pino. Nekdanji trgovinski minister Pino je umrl na svojem posestvu v Borovljah. Pino je pripadal Taafejevemu ministratvu in je njegova zasluga, da so ustanovili v Avstriji pošne hramilnice. Ko je odstopil kot minister, so ga imenovali čez nekaj časa za bukovinskega deželnega predsednika. Po svoji upokojitvi je živel na svojem posestvu v Borovljah. Na starost je oslepel. Bil je pravičen Slovincem in osvražen od velikovških nemškutarjev. Svetila mu večna luč!

Prvi vlak na karavanski železnici se je odpeljal 18. aprila iz Celovca do Bistrice. Z vlakom se je peljal ravnatelj Proske in člani stavbenega vodstva.

V Celovcu je umrl edini ondotni narodni gostilničar Ferdo Čavsnik, star 62 let.

Na gimnaziji v Beljaku je med 365 učenci samo 10 Slovencev. Da se to število poveča, ustanovili so ondotni rodoljubi podporno dijaško društvo „Drava“, ki bo tudi revnejšim slovenskim fantom omogočilo študiranje.

V Beljaku je padel 2 letni otrok livarja Antona Mikulava materi iz rok skozi okno v drugem nadstropju, treščil na tla in bil takoj mrtev.

V Bistrici pri Pliberku je neki 17letni fant iz Libuč kopal ilovico za izdelovanje opeke. Pri tem je padel nanj velikanski del zemlje in ga ubil. Izkopali so vsega zmečkanega.

Kotmaraves pri Velikovcu. Kakor sem vam že poročal, se je na Marijin praznik v postu pri nas ustanovila Marijina družba. K sprejemu so prišle dekleta Marijine družbe iz Žihpolj z bandero. Sicer naša Marijina družba ne šteje veliko članic, a počasi, upamo, da se z Marijino pomočjo še marsiktera osrči in pristopi. Srečni stariši, katerih otroci časte Marijo in žive po njenem vzgledu. Žalostno je toraj, ako ljudje, ki se prištevajo bolj pametnim, zaničujejo in zasramujejo Marijino družbo. Je že tako. Vsaka dobra reč ima svoje nasprotnike in teh se vstrašiti ne smemo. Kotmarska dekleta, le srčno naprej in ne nazaj!

Gospodarska zadruga v Sinčivasi je preteklo poslovno leto zopet dobro delovala. Vkljub mnogim težavam bo vodstvo se še tudi nadalje darovalo za kmete.

Pliberk. Na veliko nedeljo opoldne je udarila strela v streho slaščičarja Stöckla. Ogenj so sosedje takoj pogasili.

Prevalje. Na našo pošto prihaja veliki kup ptujskega „Štajerca“. Ravno tako tudi na sosedne pošte, tudi v Pliberku. Razni ljudje ga delijo med kmete in delavce. Mož, ki prav dobro pozna hudobijo in nevarnost slabega brezverskega časnika, ker je sam na sebi skusil in trpel že škodo, vas prosi,

dragi Slovenci, sunite proč res giftno ptujsko kroto. Pošten kristjan in Slovenec ne bere časnika, ki ima prvi namen, nam vzeti naše versko prepričanje in nas prodati protestantovskim Prajzom.

Sinčaves. Na velikonočni ponedeljek je po sv. maši na Žirovnici pri Klecarju napravila naša gospodarska zadruga svoj občni zbor. Predsednik, škocijauski gosp. župan Picej, je pozdravil navzoče in potem so g. Podgorc poročali o letnem računu. Kljub temu, da je lanska letina vsled suše bila slaba, se je vendar sprejelo 21 vagonov žita. Splačali so se stroški. Mnogo je zadržugi koristil g. trgovec Novak, zato ga moramo podpirati. G. Cikulnik-Spajzar v Šmartnu pri Velikovcu pravi, da kmetje okoli Velikovca žele, naj se tudi tam sprejema žito. Ščasoma se želji ustreže. Škocijanski nadučitelj g. Lesjak je pripravljen pripraviti drevesnico v Škocijanu, kjer je boljša zemlja in kjer bode drevesnica boljše uspevala kot v Sinčivasi. Potem so poročali g. Podgorc o kmetijstvu sploh. Res je sicer, da ima dandanes kmet veliko težav pri gospodarstvu, posebno še radi tega, ker nam primanjkuje poslov. Obupati pa vendar ni treba, posebno če spoznajo kmetje veliko korist zadrug in se združijo. Pomen zadrug, in še sinčaveške posebej je velik. Ako v Sinčivasi ne bi imeli zadruge, bi je ne napravili tudi Nemci v Velikovcu, in posamezni žitni trgovci bi kar po svoji lastni volji določevali žitno ceno. G. Podgorc obljublja, da bodo se žrtvovali in storili vse, dolžnost kmetov je, da bodejo zadrugo podpirali ne v korist duhovnikov, kakor nekteri mislijo, ampak v svoj lastni prid. Nazadnje se g. župan Picej zahvali g. Podgorcu in zaključí zborovanje.

Šmihel nad Pliberkom. Znani smo mi Šmihelčani daleč na okoli kot zavedni, verni Slovenci. Za kar bodi nas liberalna nemškutarija ne bode pohrustala. Po naši hudi borbi in odločnosti smo imeli dosedaj še šolo, v kateri se je vendar še bolj kot drugod na Koroškem upošteval slovenski materni jezik. Za Veliko noč so nam pa poslali iz Celovca in Velikovca čuden krajčič. Slovenski jezik na naši šoli se naj nad polovico izpodrine in mesto uje se naj šopiri nemščina. Radi tega smo pri nas zelo razburjeni in to tem bolj, ker je tisti veliki šolski gospod v Celovcu Pala izrekel, ko so se prišli naši možje k njemu pritožiti, da njih beseda ne pride nič v poštev. Prav je imel isti kmet, ki je na to odgovoril Palatu: Res je žalostno, da ima kmet samo pravico plačati za šole, a govoriti pa ničesar. To je vnebojijoča krivica. Radi šole še se dosedaj pri nas nismo imeli vzroka preveč pritoževati, če tudi bi lahko včasih še boljše bilo. Znano je, da daleč na okoli nikjer ne dajo kmetje toliko fantov študirat kakor pri nas. In vsi so dobro napredovali, ker so imeli začetni poduk v slovenskem maternem jeziku. Mirovali ne bodemo. Bilo bi prav, da se skliče pri nas velik shod, h kateremu naj pridejo polnoštevilno naši stariši in glasno ugovarjajo proti novi krivici!

Tiuje. Pri nas sicer, kakor znano, nismo najbolj vneti za verske stvari, vendar pa nas zanima, koga bomo dobili kot novega gospoda prošta. Ljudska govorica je, da pridejo k nam gospod dekan Einspieler iz Podkloštra kot novi prošt. Znano je, da so omenjeni gospod goreč duhovnik, ponižen in prijazen, in da so se ob jednem zmiraj

korajžno potegovali za pravice slovenskega naroda. In tak gospod liberalcem seveda niso po volji, tudi našim tinjskim nemškutarjem ne. Kaj storiti? Pisali so g. Einspielerju pismo, seveda brez podpisa, v katerem jim že naprej grozijo in žugajo, da bi jih ustrašili. To je res grdo. Ljudje, ki se drugače ne brigajo mnogo za cerkev, hočejo imeti povsod, tudi v verskih rečeh prvo besedo. Prepričani smo, da se g. dekan Einspieler ne bodo vstrašili groženj. Gotovo jih boče, ako bodo prišli k nam za prošta, sprejela velika večina tinjskih farmanov z odkritim srcem in odprtimi rokami.

Važenberg. Kakor drugod v Velikoven in okolici, tako so tudi k nam neki zgubljeni študenti in škriči iz Velikoveca prišli pobirat podpisov za novi zakon. Mnogo podpisov gotovo niso dobili, ker so jim skoraj povsod pokazali duri in rekli, da za nove lumparije, neumnosti in protiverske reči ne dajo svojih imen.

Iz drugih slovenskih krajev.

V Gorici je umrl č. gosp. Janez Dermastia, vikar v Plaveh. Zlomil si je nogo, dobil je zastrupljenje krvi, odvzeli so mu sicer nogo, a prepozno, moral je umreti. Bil je še komaj 35 let star. Pokojnik je bil izmed prvih, ki so spravili na Goriškem katoliško-narodno gibanje v tok. Skozi tri leta je bil urednik "Primorskega lista". Katoliško ljudstvo na Goriškem je izgubilo v njem neumornega delavca!

Umrl je v Rovinju dne 25. m. m. v 80. letu svoje dobe prejšnji istrski deželni glavar Matej Campitelli.

Goriške mestne dopolnilne volitve. Dne 24. aprila se je vršila v Gorici mestna dopolnilna volitev za tretji razred, pri kateri je bil izvoljen za mestnega očeta trgovec Ivan Papis. Vpisanih volilcev v tem razredu je 905, a volitve se je udeležilo le 141. Pa bo kdo rekel, da se Goričani ne zavedajo svojih občinarskih dolžnosti! Po kavarnah in gostilnah zabavljajo, in sicer po vsi pravici, čez slabo mestno upravo in čez stranke, ki je na krmilu iste, češ, da nima ta klika nobenega smisla za blagor meščanov, ampak da ima pred očmi vedno le svoje lastne koristi. Ko pa pride čas volitev in bi se na čelo mestne uprave lahko postavili razumnejši, delavnejši in bolj nesebični ljudje, takrat se pa omenjeni zabavljači poskrijejo ter puste, da dela omenjena stranke še nadalje z mestno upravo in z mestnim imetjem kakor se ji zljubi. V II. volilnem razredu so izvoljeni bili: Alfred Bozzini, Savorgnani Edvard, dr. Pinaucig Peter in Bramo Ivan.

Pri Koprivnici na Dolenjskem so našli velikansko jamo, v kateri ima prostora najmanj 500 ljudi. Jamo krasijo izvanredno lepi kapniki.

Volitev tržaškega župana. Dne 23. m. m. je bil izvoljen za tržaškega župana dr. Scipion Sandrinelli. Podpredsednikom mestnega sveta sta bila izvoljena svetovalca dr. Feliks Venezian in dr. Alfonz Valerio. Vsi trije izvoljenci so se v daljših govorih zahvalili na izkazani jim časti. V povišanje slavnostnega značaja je galerija sipala v zbornico rdeče-bele-zelene liste z napisom: Viva l' Italia! (Živela Italija!)

Podržavljenje zasebne nemške ljudske šole v Opatiji je menda gotova stvar. Narodbeni list ministrstva za uk in bogočastje prijavlja imenovanje začasnega učitelja K. Enamer-ja na državni ljudski šoli v Pulju

definitivnim učiteljem ad personam na državni šoli v Pulju. Učitelj K. Emmer pa ni nikdar služboval na državni ljudski šoli v Pulju, ampak je voditelj zasebne nemške ljudske šole v Opatiji. Pred par leti je bil imenovan začasnim učiteljem v Pulju, a ostal je v Opatiji. Takrat je poslanec Spinčič vprašal v zbornici ministra Hartla, kako se je izvršilo tisto imenovanje. Definitivno imenovanje sedaj je odgovor vlade na interpelacijo poslanca Spinčiča!

Pišče s tremi nogami. Juriju Režancu, uradnemu slugi pri mestni hranilnici v Novem mestu, to se pravi njegovi koklji, se je prigodila izvanredna sreča, da se je iz enega jajca razvilo pišče s tremi nogami. Dve nogi sta bili čisto naravno razraščeni, dočim je imela tretja le dva mala krempljčka. Pišče je bilo slabotno, zato so ga poslali kljub njegovi izvanrednosti na drugi boljši svet, kjer se morda piščet s tremi nogami.

Čudno brezdno. Nad postajo Preserje na Kranjskem otvoril je Jakob Bačar gostilno. Pred meseci pa so se v kleti pokazale razpokline, ki so se vedno večale in širile. Gostilničar je v kleti razpokline malo razstrelil in kmalu se mu je pokazal globok prepad. Lezel je v njega kakih sedem ur, vendar prepad se je še nadaljeval. V tem brezdnju naredil bode sedaj Bačar klet, ki bo poletni velike vrednosti.

Razne novice.

Ribe so deževale v Avstraliji. Med veliko nevihto v državi Queensland v Avstraliji so pričele padati naenkrat z neba z dežjem vred čisto majhne ribice. Mislijo, da jih je odnesel z vodo vred močan vihar na kvišku, odkoder so padle potem na zemljo.

Stroj za letanje po zraku. Izumitelj ameriških podmorskih čolnov, Holland, namerava letos preizkusiti novo izumljeni stroj za letanje po zraku. Pravi, da je prepričan, da se mu to posreči. Ta stroj sestoji iz dvojice letalk, ki so podobne onim pri mlinih na veter. Pregibale se bodo te letalke z rokami in nogami. Gorenji dve krili pritrdi Holland pod rameni, dolenji pod bokom. Krila so izdelana iz aluminija in so prav lahka. Izumitelj trdi, da pri letanju z njegovim strojem ne bode nikakega napora, ampak se bo vršilo vse z največjo lahkoto. Navaden pešec, ki prehodi na uro štiri kilometre, prejadral bi z njegovim strojem v zraku najmanj 24 kilometrov. Če bo le res!

Največja hiša na svetu. V Newjorku je začela graditi tvrdka Singer (šivalni stroji) hišo, ki bo največja na svetu. Srednji del bo imel 15 nadstropji. Skupna visokost bo znašala nad 180 m ter bo hiša presegala za 70 m palačo Park Rower, ki je sedaj največje poslopje v Newjorku. Stavba bo stala 1 milijon in pol dolarjev; postavijo jo v 2 letih.

Krščanska smrt visekega dostojanstvenika. Lepe, krščanske smrti je umrl predsednik argentinske republike, dr. Manuel Quintana, ki je bil izvoljen leta 1904. Po njegovi želji je obiskal bolnika laplatski škof Ferrero. Bolnik je takoj prosil, naj ga škof izpové in je prejel takoj po spovedi sv. obhajilo. Ko je postalo predsedniku drugi dan slabše, se je izpovedal še enkrat. Navzočim prijateljem je rekel: "Hočem, da vsi vedo, da želi umreti predsednik kot dober kristjan." Predsednik ni bil vedno

najboljši kristjan ali priznava, da veruje v vse resnice katoliške vere in želi v tej veri živeti in umreti. Umrl je z besedami: "Dragi Bog je tako hotel."

Mačja palača. Princezinja Viktorija šlezvig-holšteinska ima v Vindzoru palačo, kjer stanuje 26 mačk. Ta palača je dvonadstropna hiša, ki ima v vsakem nadstropju po dvoje oken. Nadstropja so zvezana medseboj z lestvami. V prvem nadstropju je spalnica, kjer ima vsaka mačka svojo blazino. Kadar je mraz, se segrejejo te blazine s steklenicami, napolnjenimi z mlačno vodo, da bi se mačke ne prehladile. Mačke so najrazličnejših plemen in zelo lepe. Najlepša je chinchilska mačka z imenom Puck, ki ima svojo hišo, kjer vise vse svetinje, s katerimi je bila odlikovana po raznih razstavah.

Potresno leto. V maloštevilnih mesecih l. 1906. je nastopila cela vrsta potresov in vulkanskih nesreč. Prvi potres to leto je bil javljen 2. januarja. Čutili so ga isti čas v Gradcu in Zagrebu in več ogrskih mestih. 10. januarja so čutili tudi na Dunaju lahke potresne sunke in istotako po nižjeavstrijskih, moravskih in ogrskih mestih. Močen potres so imeli 16. januarja v Kalabriji. 21. januarja je razrušil mesta po obrežju Kolumbije. Mnogo ljudi je izgubilo življenje in več manjših otokov je popolnoma izginilo. Ta potres je trajal (seveda z odmori) cel teden. 21. februarja so poročali o potresu iz Kavkaza. Vendar je bilo tam samo nekaj hiš poškodovanih. Meseca marca se je pripetila silna potresna nesreča na otoku Formozi. Več mest je bilo razrušenih, do 7000 ljudi je našlo smrt med razvalinami. 23. marca je bil potres na Antilih in 21. marca v Ustiki, v južni Italiji. Aprila meseca je pričel bljuvati Vezuv in konec te vrste tvori veliki potres v San Francisku v Severni Ameriki.

Mladi ameriški milijonarji in krojači. Mladi ameriški milijonarji izdajajo letno velike svote za obleke. Ameriški krojači jim ne morejo napraviti dosti obleke in zato naročajo milijonarji pri londonskih krojačih. Da bi bile prav in okusno napravljene, bi morali milijonarji sami potovati na Angleško in tam pomeriti. A krojači jih oprostite te skrbi in potujejo rajši sami v Ameriko, kjer zaslužijo v kratkem času več denarja, kakor cela leta na Angleškem. Amerikanec dopada razkošje in zato stanujejo angleški krojači v hotelih prve vrste, kjer vzamejo zase celo vrsto sob. Seveda so temu primerni računi. A ameriški milijonar ni čisto nič iznenaden, če plača za obleko 4 do 6000 kron.

Vezuv je sedaj popolnoma miren. Iz žrela se še samo dviga v največjem miru dim. —

Nov ognjenik v Južni Ameriki. Iz Rio de Janeiro poročajo, da se je v državi Minas-Geras v Braziliji odprl nenadoma popolnoma nov ognjenik v bližini mesta Pot-Poco d' Auta. Mesto leži na vznožju visoke in strme gore, ki je gosto poraščena z drevjem. Meščani so bili po noči mahoma predrumljeni iz sna vsled močnega in bučnega grmenja. Hiteli so preplašeni iz stanovanj na plan in opazili, da poleg stoječa gora nima več vrha. Mesto njega je zijalo veliko žrelo, iz katerega se je kadilo in so švigali iz gore med dimom rdeči plameni. Reka Conquita, ki teče tudi ob vznožju, je vsa zasuta s prstjo, kamenjem in debli dreves, ki so se zrušila z ognje-

nika. Reka je izstopila iz struge in se razlila po okolici.

Ognjenik v močvirju. V Dismalskem močvirju se je odprl ognjenik. Voda po močvirju je postala vroča in pare se neprestano dvigajo kvišku. Med prebivalstvom okoli ležečih vasi vlada veliko vznemirjenje. Dismalske močvirje se razprostira deloma po Virginiji in deloma po severni Kaliforniji. Dolgo je nad 60 kilometrov in široko okoli 25 kilometrov. V zadnjem času so se trudili, da bi močvirje osušili. To se jim je posredilo samo deloma. Sredi močvirja leži globoko jezero.

Grozovit potres v Ameriki.

V severoameriških zedinjenih državah v pokrajini Kaliforniji leži ob obali Tihega oceana veliko trgovinsko mesto San Francisko, broječe okoli 350.000 prebivalcev. To mesto je imelo grozovit potres, dne 18. min. meseca, ki je spremenil prej tako cvetoče mesto v pušče razvaline. Prvi, ne preveč močan sunek je bil okoli 5. ure zjutraj. Ljudje so prestrašeni bežali na prosto. Prvemu sunku je sledil drugi, katerega je spremljalo grozovito bobnenje. Ta sunek je bil strašen in grozovit. Velikanska poslepja so se zmajala kakor drevesa v hudem viharju, na to pa so se zrušila z grozovitimi truščem. Kdor je bil v tem trenutku v hiši, bil je podst pod razvalinami. Največ so seveda trpele visoke in velike hiše. Med drugimi krasnimi in velikimi palačami se je tudi zrušila mestna palača, ki je stala 7 milijonov dolarjev (1 dolar čez 4 krome). Vseč potresa se je tudi ustavila električna razsvetljava, in zavlada je po celem mestu tema. Kmalu pa se je zopet zasvetilo. Vnele so se hiše in ker je bil poškodovan tudi vodovod, niso mogli gasiti. Bili so to grozni trenotki. Ljudje so kakor blazni letali sem in tje in nekaj jih je res znorelo od strahu. Ni pa nič čuda; zemlja se jim je gugal pod nogami, njih domovja so bila porušena ali so pa celo gorela, morje je bučalo razburkano, kakor bi bičal njegove valove najhujši vihar. Na nekaterih krajih se je celo razpočila zemlja za meter široko. Požar je pa divjal dalje, in čeravno so ljudje po prestanem strahu takoj mislili na gasitev, vendar brez vode je bil vsak napor zastonj. Morali so razsireljiti na pol podrte hiše z dinamitom, da so ustavili ognju pot.

Zalostno zgodbo pripovedujejo o hotelu, kamor so prinesli težko ranjene. Menili so, da hotela ne bo dosegel ogenj, a so se varali. Do 50 zdravnikov je bilo zaposlenih pri več sto bolnikih, ko je prišlo naenkrat povelje, da je treba odnesti iz hotela vse ranjence, ker bo v desetih minutah v plamenu. Komaj je bilo izdano povelje, že je začela goreti streha. Vseh težkoranjenih ni bilo mogoče rešiti. Tako hitro se je razširil ogenj, da so morali tisti, ki so še mogli bežati, na več mestih preko plamena. Komaj 10. del ranjencev je bil ote. Prizor je bil strašen, ko so upili v plamenu umirajoči ranjenci. Nebo je bilo ognjeno rdeče. Po ulicah so letali otroci, ki so klicali po stariših, pod razvalinami pa so ječali ranjenci. Groze in strašnih prizorov ni moči popisati v kratkih vrstah.

Splošno zmešnjavo so porabili roparji, da so ropali. Toda vojaštvo, ki je stražilo mesto, je vsakega brez usmiljenja ustrelilo. Popoldne usodepolnega dne je zapretila prebivalstvu, ki je prestrašeno tavalo po

ulicah, še druga nesreča — lakota. Udrl se je namreč blizu mesta več kilometrov dolg del železnice, da ni bilo mogoče dovažati živeža. Ljudje so kakor nori zapuščali mesto. Posebno obupni boji so bili ob morju, vsak je hotel biti prvi na ladiji. Pri tem je padlo mnogo oseb v morje in utonilo. Oblasti so kolikor mogoče dale dovažati živeža iz bližnje okolice. Pozneje je tudi došla podpora v denarju, živežu in obleki od države, mest in drugih bogatih zasebnikov. Država je dovolila en milijon dolarjev. — Drugi dan je tudi začelo dežiti, kar je požar ugasilo. Razvaline mesta se raztezajo dve milj na široko in štiri milje na dolgo. Škoda znaša na stotine milijonov. Mrtvih je, kolikor je mogoče presoditi, do pet tisoč, ranjenih okoli deset tisoč ljudi.

Potres so čutili po vsej Kaliforniji in Nevadi, pokrajinah ob Tihega oceana. Tudi mesto Oakland, ki leži nasproti San Francisku in ima 70.000 prebivalcev, sta potres in ogenj popolnoma uničila. Uničeno je mesto San José, ki šteje 22.000 prebivalcev, v San Rosa je 10.000 prebivalcev brez doma. Mesti Monterey in Mareland sta razrušeni. V Santa Cruze je nad 2000 mrtvih. Tudi Napa Valley in vsa mesta v okolici zaliva San Francisko je potres znatno poškodoval. Pri Salinas se je neka gora podrta na velikansko poslopje sladkorne tovarne in podsula vse delavce.

Dne 26. aprila ponoči je bil v San Francisku zopet močan potres, ki je trajal celo minuto. Povzročil je mnogo strahu, škoda pa je neznatna. Mnogo zidov se je podrlo. Tudi v Oaklandu so čutili potres.

Taščica.

Spisala Selma Lagerlöf. — Preložil France Fr. S.

Bilo je v času, ko je naš Gospod vstvaril svet, ko ni vstvaril samo meba in zemlje, ampak tudi vse živali in rastline in jim je dal obenem imena.

Veliko zgodb nam je znanih iz onega časa; in če bi vse vedeli, bi si vedeli tudi razlagati vse, kar nam je sedaj v svetu nerazumljivo.

Takrat se je zgodilo nekega dne, da je naš Gospod sedel v raj in slikal tičke in pošle so mu barve, tako da bi bil liček ostal brezbarven, če ne bi bil naš Gospod obrisal vseh čopičev ob njegove perje.

In takrat se je tudi zgodilo, da je osel dobil dolga ušesa, ker si ni mogel zapomniti, kako mu je ime. Precej je pozabil svoje ime, ko je naredil par korakov po rajskih livadah in trikrat je prišel nazaj in vprašal, kako mu je ime, tako da je bil Gospod že nevoljen in ga je zgrabil za ušesa in rekel: „Ime ti je osel, osel, osel.“

In pri tem ga je vlekel za ušesa in mu jih je nategnil, da bi bolje slišal in si zapomnil svoje ime.

Isti dan se je tudi zgodilo, da je bila čebela kaznovana. Ko je bila ustvarjena, je šla precej nabirat med, in živali in ljudje, ki so zapazili, da je med sladek, so prišli in ga hoteli pokušati. A čebela je hotela vse obdržati zase in je odpodila s svojim strupenim želom vse, ki so se približali satovju. Ko je Gospod to videl, jo je precej poklical k sebi in jo kaznoval. „Dal sem ti opravilo, da nabiraš med, ki je najslajše, kar je vstvarjenega“, je rekel Gospod, „a s tem ti nisem dal pravice, da robota postopaš s svojim bližnjim. Vselej, kolikokrat boš koga zbodla, ki se bo hotel približati medu, boš morala umreti!“

Da, takrat je postal črček slep, in mravlja je izgubila peruti; toliko čudnega se je zgodilo ta dan.

Naš Gospod je sedel cel dan tu veličasten in mil in je ustvarjal in klical v žiljenaje, proti večeru pa mu pride na misel, da bi ustvaril še malega, rjavega tička.

„Zapomni si, da se ti pravi taščica, taščica — da veš!“ je rekel Gospod tičku, ko je bil dodelan. Postavil ga je na svojo dlan in ga izpustil.

Toda ko je ptiček nekoliko časa letal okolu in si ogledal lepo zemljo, na kateri bo moral živeti, mu je prišlo na misel, da bi se sam opazoval. Tedaj je videl, da je popolnoma rjav, da, celo grlo je rjav. Taščica se je obrnila in vrtela ter ogledovala v vodi, a nobenega rdečega peresa ni hotelo biti.

In ptič je letel h Gospodu nazaj.

Naš Gospod je sedel mil in dober na prestolu, iz rok pa so mu poletavali metuljčki, ki so mu letali okolu glave, golobje so grlili okolu njegovih ram, in okolu njega so priraščale iz zemlje vrtnice, lilije in druge krasotice med cveticami.

Mlademu tičku je tolklo srce od tesnobe, a vendar je letel v nežnem loku vedno bližje in bližje h Gospodu in je ob sedel nazadnje na njegovi roki.

In Gospod ga je vprašal, kaj želi.

„Samo eno reč bi te rad vprašal“, je rekel tiček.

„Kaj pa bi rad vedel?“ je vprašal Gospod.

„Zakaj nisi meni dal nobenega rdečega peresa? Tako rada bi bila tudi rdeča, kakor so mnogi drugi ptički.“

In tiček je proseče pogledal Gospoda s svojimi malimi, črnimi očmi in obrnil glavo. Okoli in okoli je videl fazane, čisto rdeče in potresene z zlatim praškom, papige z lahno rdečim vratom, peteline z rdečimi rožami, da molčim o metuljih, ribah zlatih in cveticah. In prav gotovo si je takrat mislila taščica, da bi samo mala kapljica barve zadostovala in njene prsi bi bile rdeče in ona bi bila lepa ptička?

In taščica je čakala, da bi Gospod rekel:

„Saj res, prijateljček, vidim, da sem pozabil tvoje prsi rdeče pobarvati; čakaj samo trenotek in vse se zgodi.“

A Gospod se je nežno posmejal in rekel: „Ti moraš sama gledati, da si rdeče prsi zaslužiš.“

S temi besedami je naš Gospod zopet dvignil roko in taščica je letela zopet v svet.

Zamišljen je letel ptič doli v raj. Kaj pa naj stori tako majhen ptiček, da si zasluži rdeče perje?

Edino, kar je prišlo taščici na misel, je bilo to, da je spletla svoje gnezdece v truje. Zdelo se je, da hoče čakati, da ji pade cvetni list rože na grlo in obstane tam, ter ji tako da svojo barvo.

Neskončno mnogo let je preteklo od tega dne, ki se sme imenovati najveselejši dan za zemljo. Od takrat so vsi ljudje in vse živali zapustile raj in se razširile po zemlji. In ljudje so že toliko napredovali, da so zuali obdelovati polje, da so se vozili po morju, delali so obleke in okraske, da zuali so že zidati velike tempeljne in mogočna mesta, kakor Thebe, Rim in Jeruzalem.

In napočil je nov dan, ki tudi dolgo ne bo pozabljen v zgodovini zemlje, in v

jutro tistega dne je sedela taščica na nizkem, golem gričku pod jeruzalemskim obzidjem in je pela svojim mladičem, ki jih je imela v malem gnezdecu med trnjem.

Taščica je pripovedovala svojim mladičem o čudnem dnevu stvarjenja, kakor je tako vsaka taščica pripovedovala od prve dalje, ki je slišala božjo besedo in je izšla iz božje roke.

„In glejte,“ je žalostno končala, „toliko let je preteklo od dneva stvarjenja dalje, toliko rož je cvetelo, toliko mladih tičev se je že zleglo iz jajec, da jih nihče ne more prešteti, a taščica je še vedno tist majhni, rjavi ptiček in ni se mu še posrečilo zaslužiti si rdečega grla.“

Mladiči so široko odprli svoje kljune in so vprašali, če niso njihovi predniki nikoli poskusili, izvršiti kako tako velikansko delo, s katerim bi si bili pridobili dragocena rdeča peresca.

„Vsi smo storili, kolikor smo mogli,“ je rekla mati, „a vsem se je še ponesrečilo. Precej prva taščica je našla drugega ptička, ki ji je bil čisto podoben in vzljubila ga je s tako močno ljubeznijo, da je čutila, kako so žarele v nji njene prsi. In mislila si je: Sedaj pa že razumem. Ljubi Bog hoče, da tako vroče ljubim, da se bode moje perje pobarvalo od ljubezenskega plamena, ki gori v mojem srcu. A ponesrečilo se je ji je, kakor se je ponesrečilo vsem in se bo tudi vam.“

Mladiči so žalostno začivkali in so začeli že žalovati radi tega, ker ne bo nikdar dičila rdeča barva njihovih prsi.

„Tudi od petja smo nekaj upali,“ je govorila mati z zategnjenim glasom. „Že prva taščica je tako pela, da so prsi plule od navdušenja, in zopet je začela upati. Mislila si je: veselje do petja, ki biva v mojih prsih, mi bo dalo rdečo barvo. A motila se je, kakor so se motili tudi pozneje vsi, in se bodele motili tudi vi.“

Zopet se je začulo žalostno čivkanje iz mladih grl.

„Tudi od naše drznosti in naše hrabrosti smo marsikaj upali,“ je rekla mati. „Že prva taščica se je hrabro bojevala med drugimi ptiči in njene prsi so gorele bojaželjnosti. Mislila si je: Moje grlo se pordeči od bojaželjnosti, ki jo nosim v prsih. A ni se ji posrečilo, in posrečilo se tudi ni naslednikom, in se tudi vam ne posreči.“

Mladiči so zopet začivkali, da vendar hočejo tudi oni poskusiti, a starka jim je žalostno rekla, da je to nemogoče. Kako bi mogli oni upati, če se je tolikim ponesrečilo? Kaj hočejo več storiti, kakor ljubiti, peti in bojevati se? Kaj bi mogli...

Tica je vtihnula kar sredi stavka; pri nekih jeruzalemskih vratih je prišla vna velika množica, ki se je napotila na hrib, kjer je taščica gnezдила.

Tu so bili jezdec na ponosnih konjih, vojaki s sulicami, rabeljni z žebli in kladi, tu so bili duhovni, ki so častitljivo stopali, sodniki, jokajoče žene, pred vsemi temi pa divje ljudstvo, cel narod potepuhov, ki so grozno vpili.

Tiček je sedel tresoč se na robu svojega gnezda. Vsak trenutek se je moral bati, da kdo stopi v trnje in pohodi njegovo gnezdo z mladiči vred. „Pazite,“ je zaklical svojim mladičem, „stisnite se skupaj in bдите mirni! Sedaj prihaja konj, ki gre ravno čez nas! Sedaj prihaja vojak z železnokovanimi sandali! Sedaj prihaja vsa divja množica, kakor nevihta!“

Naenkrat pa je tiček obmolnil in je pozabil skoro na nevarnost, ki mu je pretila.

Hitro je skočil v gnezdo in razprostrl svoje peruti nad mladiče.

„Ne, to je prepozno,“ je rekel. „Nečem videti, — trije hudobneži so, ki jih bodo križali.“

In razprostrl je svoje peruti tako, da mladiči niso mogli nič videti. Slišali so samo zbijanje s kladivom, žalostne klice in divje vpitje množice.

Taščica je sledila vsemu z očmi, ki so se ji širile od groze. Kar mogla ni obrniti oči od teh treh nesrečnežev.

„Kako grozoviti so ljudje!“ je rekla tičica čez nekaj časa. „Ni jim zadosti, da jih pribijajo na križ, enemu izmed njih so nadeli celo trnjevo krono na glavo!“

„Vidim, da so trnji prebodli njegovo čelo, in da teče kri,“ je nadaljevala. „In ta človek je tako lep in tako milo pogleduje okolu sebe, da bi ga moral vsakdo ljubiti. Zdi se mi, da mi prebada sulica srce, ko ga vidim trpeti.“

Tički se je vedno bolj smilil križani in s trnjem kronani. „Ako bi bila jaz taka, kakor moj brat orel,“ si je mislila, „bi izruvala z močnim kljunom žeblje iz njegovih rok in z ostrimi kremplji bi prepodila vse ljudi, ki ga tako mučijo.“

Videla je, kako je kapala kri na čelo križanega, in nič več ni mogla obstati v svojem gnezdu.

„Ako sem tudi majhna in slaba, nekaj pa vseeno lahko storim za tega revnega

trpina,“ si je mislila ptička in je zapustila svoje gnezdo. Zletela je v zrak in letala v velikih krogih okoli križanega.

Nekaj časa je krožila okolu in si ni upala bližje h križanemu, saj je bila le majhna, slaba tičica, ki si ni upala približati se človeku. Počasi pa si pridobi toliko poguma, da prileti prav blizu in izruje s svojim kljunom en trn, ki se je zadiral v čelo križanega.

Ko pa je to delala, je kaula ena kaplja krvi križanega tičici na grlo. Ta se je hitro razširila in pordečila vsa nežna prsna peresca.

Ko se je tička zopet vrnila v svoje gnezdo, so klicali mladiči:

„Tvoja prsa so rdeča in perje na njih je bolj rdeče kakor rože!“

„To je samo krvava kaplja iz čela nesrečnega križanca,“ je rekla taščica. „Ta bo precej izginila, kakor hitro se okopljem v potoku ali čistem studencu.“

A rdeča barva ni hotela izginiti s prsi, četudi se je tička prala, in ko so njeni mladiči dorastli, so tudi ti nosili na prsih rdečo liso, kakor jo nosi vsaka taščica na grlu prav do naših dni.

Listnica uredništva.

Doberlvas: Za zadnji list prišlo prepozno, sicer pa smo imeli že o tej stvari dopis. Pozdravljeni! — Št. Lipš: Isto tako. — Prevalje: Take reči sprejema upravnštvo kot inserate. Ako želite kot inserat, pišite upravnštvu! — Trabenče: Izpustili smo sedaj dopis. Pozdrave!

Kmetje, širite svoj stanovski list:

Slovenski Gospodar.

Izhaja vsak četrtek in stane na leto s prilogo

„Naš Dom“ vred za celo leto samo 4 krone, za pol leta 2 krone, za četrt leta 1 krono.

= Izdaja se sedaj v 8500 iztisih. =

Čenjenemu občinstvu uljudno naznaujam, da bom prevzel dne 10. maja t. l.

trgovino z reznim blagom

gosp. Aleksandra Starkl,

katero bom vodil pod tvrdo

Feliks Rop,

trgovina z reznim blagom „Pri sv. Lenartu“
Maribor, Grajski trg št. 5.

Ker bom imel samo sveže in izborno blago, katero bom po zelo nizkih cenah prodajal, prosim za obilni obisk.

Feliks Rop.

Svoji k svojim!

Slovenci, podpirajte samo obrti in gostilne somišljenikov, narodnjakov! — Ogibajte se trgovin nemškutarjev in naprejbedakov!

Zahvala.

Podpisanemu je uničil požar dne 19. marca t. l. hišno poslopje, katero je bilo zavarovano pri „Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani“. Že 23. marca je bil odposlanec „Vzajemne zavarovalnice“ na lice mesta in cenil škodo, ter mi je izplačana cela zavarovana vsota.

Veže me dolžnost, da to hitro in pravilno cenitev svojim rojakom priobčim in vsakemu kličem: „Ne zavaruj in ne nadeljaj svoje zavarovanje pri tujih zavarovalnicah, temveč vse le pri naši domači „Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani“.

Artiče, dne 27. marca 1906.

Janez Pintarič.

Vidi in potrdi.

Občinski urad Artiče, dne 1. aprila 1906.

6

Jan Sloveno.

Za izdelovanje

diplom

za častne občane

po primerno nizki ceni
se priporoča

Tiskarna sv. Cirila
v Mariboru.

Kmetje, pozor!

Posnemalni stroji za mleko

so veliko boljši kakor drage centrifuge. Velika korist, posname mleko popolnoma in delajo čisto sami. Cena je vzlic temu zelo nizka: en komad 5 kron in 9 kron.

Natančen popis zastoj. Pred ponorejenem blagom se svari.

Prodaja samo iznajditelj 5 (8)

Rudolf Gegenbauer,
Neulengbach (Nižjavstrijško).

Kupajte
NARODNI KOLEK!

Doktorja pl. Trnkóczy-ja, svetovno znano redilno varstveno središče, ki je bilo na razstavah odlikovano z najboljšimi pohvalami, dobiva se pristno pod marko Mast'n pri vsakem trgovcu. Po pošti se razpošilja najmanj 5 zavitekov za 2 K 70 v. Lekarna Trnkóczy v Ljubljani. Ponarejalci se sodnijsko kaznujejo. (12—3)

Svarilo.

Rodoljubi! Slovenci!

Spominjajte se ob vsaki priložnosti naše družbe sv. Cirila in Metoda.

Pravo pristno vino

čisto naravno, samo iz grozdja.

Za pristnost vina jamčim in se lahko kemično preišče. Cene zmerne, od 36 do 46 kron 100 litrov. Imam tudi pravi pristni

tropinovec.

Pošilja se od 56 litrov naprej. Za sode prosim, naj vsak sam pošlje. Zadnja železniška postaja Ajdovščina (Kranjsko).

Se priporočam za obilno naročbo
10-3 Josip Cotič, vinogradnik
Vrhpolje, pošta Vipava (Kranjsko).

Samo eno naročilo zadostuje,
da se prepričate, da niste nikdar v življenju tako po ceni kupili!

Rjuhe (prti) brez šiva, kompletna velikost, samo 80 krajcarjev!

Cene v goldinarjih.

Odeje iz flanela, iz najboljših Himalaja volne, kompletno dolge in široke, 1 komad sedaj samo 1'10.

Obrisalke, za gospodinjske priprave, posebno močne, pol ducata 1'10.

Namizni prti, zelo trpežni, barvani, veliki, 1 komad —'45, —'65, —'80, 1'—.

Obrisalke za posodo, rudeče in modro pisane, pol ducata —'65, —'90, 1'20.

Namizni prti iz belega damasta, 1 kom. 1'10.

Servijete, iz platnena damasta, rožnati vzorci, pol ducata 1'10, 1'40.

Žepni robci, beli ali barvani, pol duc. —'48.

Močno platno, belo, 20 m, 3'60.

Domače platno, 20 m, 4'20.

Vojaško platno, 20 m, 4'—.

Posteljna oprava, barvana, 23 m, 4'50.

Močni šifon, najbolj. vrsta, 23 m, 3'60.

Konfekojsko platno, belo, zelo močno, 1 komad 23 m, samo 6'60.

Atlas-gradl za postelje, bel, rožnat, 120 cm širok, 1 m 48.

Angin za napolnjevanje perja 120 cm širok, rožnate ali rumene barve, 1 m 45.

Obrisalke (frotier), beli, z lepimi reki 20.

Odeje (šivane), iz najboljšega turškega kretona ali ruša, samo 1'90, 2'40.

Zastori, iz čipk ali volnati, dva dela, za eno okno, sedaj samo 1'80, 2'20.

Kavina garnitura, obstoječa iz 1 kavinega prta in 6 servijet, samo 1'20.

Suknene obleke za otroke od 3—9 let samo 2'20.

Štajerski kostimi za otroke od 3—9 let, sedaj samo 3'50 do 4'—.

Suknena obleka za fante od 9—13 let samo 5'—.

Suknena obleka za gospode, trpežna, vsaka velikost, samo 8'50.

Modna obleka za gospode, najfinejša, vsaka velikost, samo 10'— do 13'—.

Suknene hlače za gospode, vsaka velikost, sedaj samo 2'30 do 3'—.

Štajerska obleka za gospode, vsaka velikost, sedaj samo 11'50.

Volna v vseh barvah za ženske obleke, 120 cm široka, 1 meter —'36.

Perkal za obleko in perilo, lepi vzorci, 1 meter samo —'18.

Jegrova moška srajca, 1 kom. 50, 60, 70.

Moške spodnje hlače iz rujavega platna ali cvilha, močne, 1 kom. 45, 3 kom. 1'40.

Koroški loden za moške obleke, eden meter samo 2'—.

Kangarn blago za moške obleke, eden meter samo 2'20.

Gradl za modrace, najbolj., 1 m —'46.

Predpasnik iz črnega atlasta, —'85.

Ženske nogavice, pletene, 1 par —'18.

Moške nogavice, 1 par —'16, —'18, —'20.

Hlačni cajg, 120 m za 1 hlače, —'96.

Perkal robec, lepi vzorci, 1 kom. —'30.

Slamnice (Strohsack). velike, iz najboljšega cvilha samo —'80, 1'10.

Atlas-satin odeja, velika, z dobro belo volno napolnjena, samo 3'50.

Pukano perje brez prahu 1 kg 1'—, 1'30 in 1'60.

Ovratnik iz šifona, 1 komad 15, 18.

Srajca iz vojaškega platna 75.

Oksford srajca, močna 77, 85, 95.

Mollinos srajca, močna, 74.

1 predpasnik iz lincerskega druka, za nošo na obeh straneh 48.

Predpasniki za otroke (Schliefstutzen) močni, iz pisanega perkala, se dá prati

1	2	3	4	5	6 let.
30	35	38	42	46	50 kr.

1 matraca, enodelna, z afrikansko travo napolnjena 6'—.

1 matraca, tridelna, z afrikansko travo napolnjena 7'—.

1 matraca, žimnata, (Rosshaarmatratze), tridelna, 20'— in 25'—.

Delavske obleke iz plavega platna ali cvilha (Schlosseranzüge) 2'50.

1 modna kravata, svilnata, dolga 30, 35, 50

1 šifon srajca, fina 1'—, 1'30.

1 naprsje, belo ali pisano 30, 35.

Dežnik za gospode ali gospe 1'40, 1'80.

1 svilnati robec 85, 1'10, 1'30, 2'—.

Alojzij Gniušek,

Manufakturna trgovina

„Pri Amerikanecu“

samo v Mariboru, Glavni trg.